

Herman Brusselmans: ‘Het Midden-Oosten zal exploderen, er is een Derde Wereldoorlog op komst’

[Herman Brusselmans](#) 4 augustus 2024

Herman Brusselmans gaat iedere week op zoek naar het verhaal achter een opvallende kop in de krant of op een nieuwssite. Deze week: Het leven blijft maar duurder worden (HLN). ‘Voor iedere Hamas- of Hezbollahstrijder die door dat Israëliische kutleger wordt omgelegd, worden er honderden onschuldige burgers gedood, en we kunnen niet anders dan blijven herhalen dat daar vele kinderen tussen zitten.’

Naarstig werk ik aan m’n op stapel staande bundel ‘Zat genoeg om met een lelijk wijf te poepen’. Die bevat impressies, meningen, beschrijvingen, recensies, objectieve beschouwingen, essays, columns en verspreide stukjes poëtisch proza.

Zo heb ik het over een man die ik gisteren over straat zag lopen, gekleed in een afgewassen hemd, een nepkatoenen broek en oude sandalen. Ik kreeg een enorm medelijden met die man, en ik stelde me voor hoe hij met een schamel pensioentje moet zien rond te komen en niet eens overschot heeft om een paar nieuwe sandalen te kopen. Ik keek hem na en kreeg bijkans de tranen in de ogen. Wat had hij niet allemaal meegemaakt? Bijvoorbeeld z’n vrouw die zelfmoord heeft gepleegd, z’n ene dochter die op 13-jarige leeftijd zwanger is geraakt van een werkloze buizenfitter, z’n andere dochter die bij de Bhagwan ging en daar alleen werd ingeschakeld om de wc’s te poetsen, z’n zoon die zodanig homoseksueel was dat vele andere homoseksuelen tegen hem zeiden: ‘Niet overdrijven, Alain,’ en hijzelf die veertig jaar tegen z’n zin bij het OCMW in Sint-Amandsberg heeft gewerkt. Z’n enige hobby, giftige stoffen verzamelen, moest hij opgeven omdat hij last kreeg van z’n longen, z’n maag, z’n darmen, z’n lever, z’n nieren en merkwaardig genoeg z’n oksels, waarin een soort mos begon te groeien.

En gisteren dus liep die man over straat, en hij ontroerde mij, ofschoon ik opeens dacht: hak toch je poten van je benen, klootzak, dan ben je van die debiele sandalen af. Het is zo dat ik grote stemmingswisselingen heb.

Desondanks blijf ik een heldere geest houden, en zo volg ik de werkelijkheid van de dag op de voet. Ook mij ontgaat het niet dat er een Derde Wereldoorlog op komst is. Het Midden-Oosten zal exploderen, met malafide gevolgen voor de rest van de aardbol. En dat allemaal door een klein, dik, kaal Joodje dat de onheilspellende naam **Bibi Netanyahu** draagt, en dat er om welke reden ook voor wil zorgen dat de hele Arabische wereld wordt weggeveegd. Voor iedere Hamas- of Hezbollahstrijder die door dat Israëliische kutleger wordt omgelegd, worden er honderden onschuldige burgers gedood, en we kunnen niet anders dan blijven herhalen dat daar vele kinderen tussen zitten, en dat we ons hier, in het zogenaamd veilige Westen, niet kunnen voorstellen dat hetzelfde lot onze kinderen beschoren zou zijn. Ik zie een beeld van een huilend en schreeuwend Palestijns jongetje dat helemaal buiten zinnen om z’n onder het puin liggende moeder roept, en ik beeld me in dat dat jongetje m’n eigen zoontje **Roman** is, en de moeder m’n eigen vriendin **Lena**, en ik word zo woedend dat ik iedere Jood die ik tegenkom een puntig mes los door de keel wil rammen. Je moet er natuurlijk altijd bij denken: niet iedere Jood is een moorddadige rotzak, en om die gedachte vorm te geven maak ik me een voorstelling van een bejaarde Joodse man die door m’n eigen straat schuifelt, gekleed in een afgewassen hemd, een nepkatoenen broek en oude sandalen, en ik heb medelijden met hem en krijg bijna tranen in de ogen, maar even later wens ik hem naar de hel, en ja, dat is een stemmingswisseling, en

daarvan zal m'n op stapel staande bundel helaas bol staan. En ondertussen is een pakje sigaretten, dat me kan troosten, weer veel duurder geworden.